

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Urszula Iwanowska (spr.),

Sędziowie: SSA Beata Górska

del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2017 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko Przedsiębiorstwu Budowlano-Uslugowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 lipca 2017 r., sygn. akt VI P 12/16,

postanawia:

1. udzielić zabezpieczenia roszczenia o wynagrodzenie za pracę poprzez ustanowienie na prawie własności nieruchomości przysługującym pozwanemu Przedsiębiorstwu Budowlano-Uslugowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. położonej w G. przy ul. (...) lok.(...), zapisanej w księdze wieczystej oznaczonej numerem (...) oraz na prawie użytkowania wieczystego nieruchomości zlokalizowanej przy ul. (...) w G., zapisanej w księdze wieczystej oznaczonej numerem (...) - prowadzonych przez VI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim, hipoteki przymusowej łącznej w wysokości 804.217,08 zł (osiemset cztery tysiące dwieście siedemnaście złotych osiem groszy) na rzecz powoda J. S.;

2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;

3. wniosek powoda o przyznanie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego pozostawić do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górska

UZASADNIENIE

J. S. wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego o wynagrodzenie za pracę w kwocie 855.445,08 zł poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej na nieruchomościach Przedsiębiorstwa Budowlano-Uslugowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wskazując, że wobec pozwanej otwarto przyspieszone postępowanie układowe, co świadczy o zagrożeniu jej niewypłacalnością.

Pozwana wniosła o oddalenie wniosku powołując się na przepis art. 246 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. prawo restrukturyzacyjne.

Postanowieniem z dnia 4 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek.

Sąd pierwszej instancji najpierw podniósł, że w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie powód domaga się zabezpieczenia roszczenia o wynagrodzenie za pracę do wniosku stosuje się przepis art. 753¹ § 3 k.p.c., zgodnie z którym w sprawach wymienionych w § 1 w pkt 1, 2 i 9 (między innymi: o wynagrodzenie za pracę) do udzielenia zabezpieczenia nie jest wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego. Oznacza to, że powód we wniosku o zabezpieczenie roszczenia o wynagrodzenie za pracę miał obowiązek uprawdopodobnienia roszczenia, a w tym zakresie powołał się na złożony pozew i postanowienie o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego.

Dalej Sąd Okręgowy wyjaśnił, że przyjmuje się, iż uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony przedstawi i należyte uzasadni twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie dotyczy przy tym dwóch aspektów, bowiem odnosi się ono zarówno do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, które powinno być również prawdopodobne. Należy przyjąć, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli istnieje szansa na jego istnienie. Niewątpliwie ów wniosek może się w ostatecznym rezultacie okazać fałszywy w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego. To jednak nie ma wpływu na ocenę zasadności udzielenia zabezpieczenia, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego (por. postanowienie Sąd Apelacyjny w Katowicach z dnia 20 września 2012 r., I ACz 850/12). Sąd Okręgowy miał przy tym na uwadze, że w wyroku z dnia 11 lutego 2015 r., I ACa 800/14, Sąd Apelacyjny w Szczecinie stwierdził, że uprawdopodobnienie stanowi jedynie surogat dowodu zwolniony od ścisłych formalności dowodowych, co znajduje swój normatywny wyraz w treści art. 243 k.p.c. Uprawdopodobnienie nie daje więc pewności co do prawdziwości twierdzeń o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz pozwala jedynie przyjąć, iż jest ono prawdopodobne. W postępowaniu zabezpieczającym strona nie musi przeto udowodnić istnienia roszczenia, a sąd na tym etapie nie rozstrzyga sprawy merytorycznie. Uwiarygodnienie roszczenia nie wymaga przedstawienia na tym etapie postępowania niepodważalnych dowodów na okoliczność, że roszczenie jest usprawiedliwione. Należy więc przyjąć, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli istnieje wiarygodna szansa na jego istnienie. Natomiast możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest oczywistym założeniem tej instytucji. Z kolei, Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 24 lutego 2014 r., I ACz 283/14 stwierdził, że ze względu na specyfikę postępowania zabezpieczającego jako przyspieszonego, odformalizowanego postępowania, przyjmuje się, że uprawdopodobnienie nie wymaga niepodważalnych dowodów istnienia roszczenia, jednak nie oznacza to, że każde twierdzenie uprawnionego o istnieniu roszczenia stanowi jego uprawdopodobnienie. Twierdzenie o istnieniu roszczenia mającego podlegać zabezpieczeniu musi być poparte źródłami.

Przenosząc te poglądy judykatury na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy uznał, że powód nie uprawdopodobnił roszczenia, o którego zabezpieczenie wnosił. Wnioskodawca powołał się jedynie na pozew i postanowienie o otwarciu przyspieszonego postępowania restrukturyzacyjnego, ale w świetle przytoczonych wyżej judykatów było to niewystarczające.

Sąd pierwszej instancji miał przy tym na uwadze, że w dołączonej do pozwu umowie o pracę jest bowiem mowa jedynie o wynagrodzeniu zasadniczym w konkretnej kwocie, nie ma natomiast mowy o konkretnych kwotach premii, a tej domaga się powód. Weryfikacja jego roszczenia nastąpi zatem w ramach postępowania dowodowego w rozpatrywanej sprawie. Ponadto otwarcie przyspieszonego postępowania układowego wobec pozwanej spółki prowadzi do konsekwencji prawnych z tego faktu wynikających. Zgodnie bowiem z art. 246 ust 1 ustawy prawo restrukturyzacyjne obciążenie składników majątku dłużnika hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w celu zabezpieczenia wierzytelności powstałej przed otwarciem przyspieszonego postępowania układowego, po otwarciu przyspieszonego postępowania układowego jest niedopuszczalne.

Sąd Okręgowy zaznaczył, że bezspornie powód jako formę zabezpieczenia wskazał ustanowienie hipoteki na nieruchomościach pozwanej spółki, a w świetle przywołanego przepisu było to niedopuszczalne.

Dalej sąd pierwszej instancji podniósł, że zgodnie z art. 738 k.p.c. sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie i podsumowując rozważania stwierdził, że przy tak sformułowanym wniosku o zabezpieczenie nie mógł on zostać uwzględniony.

Dlatego na podstawie art. 753¹ § 2 zdanie drugie k.p.c. sąd ten orzekł jak w postanowieniu.

Z powyższym postanowieniem w całości nie zgodził się J. S., który działając przez pełnomocnika w wywiedzionym zażaleniu zarzucił mu naruszenie:

1) przepisów postępowania, które miało wpływ na treść postanowienia, tj. art. 730¹ § 1 k.p.c. w związku art. 738 k.p.c. poprzez nie zbadanie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w konsekwencji przyjęcie, że powód nie uprawdopodobnił roszczenia, podczas gdy z powołanych we wniosku z dnia 5 czerwca 2017 r., jak również ze zgromadzonych w aktach sprawy dowodów, jednoznacznie wynika, że roszczenie powoda zostało uprawdopodobnione;

2) przepisu prawa materialnego, tj. art. 246 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 1574 tj., powoływana dalej jako: Prawo restrukturyzacyjne), poprzez błędną jego wykładnię i w rezultacie przyjęcie, że zabezpieczenie roszczenia nie może nastąpić we wskazanej przez powoda formie, podczas gdy z treści powołanego przepisu wynika jedynie niedopuszczalność obciążenia składników majątku pozwanej hipoteką, która zgodnie z przepisem art. 67 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (j. t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1007) powstaje z chwilą wpisu w księdze wieczystej.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego w wysokości 855.445,08 zł przysługującego powodowi J. S., przeciwko pozwanej spółce Przedsiębiorstwo Budowlano-Usługowe (...) sp. z o.o., poprzez ustanowienie na prawie własności nieruchomości, przysługującym pozwanej, położonej w G. przy ul. (...) lok. (...), zapisanej w księdze wieczystej oznaczonej numerem (...) oraz na prawie użytkownika wieczystego nieruchomości zlokalizowanej przy ul. (...) w G., zapisanej w księdze wieczystej oznaczonej numerem (...), prowadzonych przez VI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., hipoteki przymusowej łącznej w wysokości 855.445,08 zł na rzecz J. S.;

- zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący między innymi podniósł, że sąd pierwszej instancji błędnie przyjął, że powód nie uprawdopodobnił roszczenia, w związku z czym wniosek podlegał oddaleniu. Powód zarzucił, iż Sąd Okręgowy nie zbadał całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego do czego był zobligowany na podstawie przepisu art. 738 k.p.c. Przy czym, skarżący wskazał, że w złożonym w dniu 5 czerwca 2017 r. wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego wniósł o przeprowadzenie dowodów, nie tylko z dokumentów powołanych przez sąd w uzasadnieniu postanowienia, ale również z pisma powoda z dnia 1 lutego 2017 r. w zakresie rozszerzenia żądania pozwu, wniosku o ogłoszenie upadłości pozwanej, jak również wydruku informacji giełdowej spółki (...) S.A. Sąd pierwszej instancji zaniechał jednakże przeprowadzenia dowodu z tych dokumentów, co wynika wprost z uzasadnienia wydanego w dniu 4 lipca 2017 r. postanowienia

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa materialnego, tj. art. 246 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego skarżący wskazał, że wbrew interpretacji tej regulacji zawartej w uzasadnieniu postanowienia z dnia 4 lipca 2017 r., fakt wszczęcia przyspieszonego postępowania układowego względem pozwanej nie ma wpływu na możliwość udzielenia zabezpieczenia roszczenia pieniężnego poprzez ustanowienie hipoteki na nieruchomości pozwanej. Zgodnie bowiem

z treścią przepisu art. 246 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego z wyjątkiem art. 129 ust. 1 pkt 1, obciążenie składników majątku dłużnika hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w celu zabezpieczenia wierzytelności powstałej przed otwarciem przyspieszonego postępowania układowego, po otwarciu przyspieszonego postępowania układowego jest niedopuszczalne. Skarżący podkreślił, że powyższy przepis odnosi się wprost jedynie do postępowania wieczystoksięgowego skutkującego wpisem hipoteki do księgi wieczystej, nie zaś do postępowania w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczenia pieniężnego poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej. Co istotne oba powyższe postępowania są od siebie niezależne, co oznacza, że pozytywne rozpoznanie przez sąd wniosku powoda w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia nie rodzi skutku w postaci wpisu hipoteki do księgi wieczystej. Powyższe potwierdza między innymi treść art. 67 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, zgodnie z którym do powstania hipoteki niezbędny jest wpis w księdze wieczystej.

Zatem zdaniem skarżącego art. 246 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego uniemożliwia jedynie wykonanie postanowienia w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczenia pieniężnego poprzez wprowadzenie zakazu obciążania składników majątku dłużnika, między innymi przez ustanowienie hipoteki. Przy czym nie można wykluczyć, iż powód zgodnie z przywołanym przepisem uzyska - po pozytywnym rozpoznaniu złożonego wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego - zezwolenie Rady Wierzycieli na obciążenie majątku pozwanej poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej łącznej.

Dalej powód wskazał, że zgodnie z treścią art. 257 Prawa restrukturyzacyjnego otwarcie przyspieszonego postępowania układowego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądowno administracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Powyższe oznacza, że wszczęcie przyspieszonego postępowania układowego, nie tylko nie ma wpływu na już toczące się przeciwko pozwanej postępowania sądowe, ale nadto nie ogranicza możliwości wszczęcia dalszych postępowań sądowych (tak np. Anna Hrycaj w Prawo Restrukturyzacyjne. Komentarz, red. P. Filipiak, A. Hrycaj, LEX 2017). Powyższe stanowisko potwierdza również koncepcja twórców ustawy Prawo restrukturyzacyjne, którzy w uzasadnieniu do niej wskazali, że przyspieszone postępowanie układowe z założenia będzie krótkim postępowaniem trwającym 2-3 miesiące. Wprowadzanie jakichkolwiek regulacji wpływających na tok postępowań sądowych między dłużnikiem a poszczególnymi wierzycielami skutkowałoby wyłącznie zakłóceniem toku tych postępowań i ich przedłużeniem (Uzasadnienie projektu ustawy Prawo restrukturyzacyjne, druk nr 2824, s. 50).

W ocenie skarżącego, stanowisko sądu pierwszej instancji wskazujące, że w świetle art. 246 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej na nieruchomościach pozwanej jest niedopuszczalne uznać należy za całkowicie błędne i nie znajdujące uzasadnienia w treści tej regulacji.

Ponadto powód podniósł, że sąd pierwszej instancji wydając zaskarżone postanowienie dopuścił się naruszenia art. 737 k.p.c., bowiem wniosek wpłynął do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim w dniu 8 czerwca 2017 r., a postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku wydane zostało zaś dopiero w dniu 4 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie, co do zasady, okazało się uzasadnione.

W sprawie bezspornym jest, że J. S. wystąpił z pozwem przeciwko Przedsiębiorstwu Budowlano-Usługowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o zapłatę składników wynagrodzenia za lata 2012-2016, po rozszerzeniu powództwa w łącznej kwocie 804.217,08 zł. Powód na poparcie swojego stanowiska przywołał zarówno treść umowy o pracę łączącą strony z dnia 23 marca 2012 r., jak również regulacje wewnętrzne – Zestawienie Warunków Premiowania dla Zarządu wskazując, że pozwana nie uregulowała umówionego wynagrodzenia w pełniej wysokości.

Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jednak w sprawach o wynagrodzenie

za pracę w myśl art. 753¹ § 1 pkt. 2 w związku z art. 753 § 1 zd. 2 k.p.c. podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko doktryny przedstawione przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia oraz podstawy prawne rozstrzygnięcia przedmiotowego wniosku, odmiennie oceniając jednak spełnienie przesłanek do zabezpieczenia roszczenia w tym postępowaniu. Powód dołączając powyższe dokumenty do akt sprawy uprawdopodobnił swoje roszczenia, a dopiero rzeczą sądu merytorycznie rozpoznającego sprawę będzie przesądzenie czy i jakie składniki wynagrodzenie powodowi przysługiwały i nie zostały wypłacone przez pracodawcę.

Dlatego co do zasady wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa sąd odwoławczy uznał za uzasadniony.

Jednocześnie sąd odwoławczy miał na uwadze, że powód określając kwotę podlegającą zabezpieczeniu wyliczył:

- wynagrodzenie za pracę 804.217,08 zł jako roszczenie główne
- opłatę sądową od pozwu w niniejszej sprawie – 40.211 zł
- koszty zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 10.817 zł
- opłatę sądową od wniosku o wpis hipoteki do księgi wieczystej – 200 zł.

Sąd Apelacyjny rozpoznający zażalenie podziela utrwalone w orzecznictwie stanowisko, że przepisy o postępowaniu zabezpieczającym nie mają zastosowania do roszczeń o zwrot kosztów, gdyż mają one akcesoryjny charakter w stosunku do przedmiotu sprawy i zależą od jej wyniku, a rozstrzygnięcie o nich staje się aktualne dopiero przy wydaniu orzeczenia kończącego sprawę w instancji (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 1971 r., I CZ 57/71, OSP 1972/6/105, z aprobującą glosą W. Broniewicza; czy uzasadnienie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2011 r., III CZP 16/11, OSNC 2012/1/3).

Ponadto należy wskazać, że powód nie uiścił opłaty sądowej od pozwu w podanej kwocie 40.211 zł, a faktycznie uiścił jedynie kwotę 8.600 zł, tj. kwotę liczoną od pierwotnie zgłoszonego roszczenia.

Również sposób zabezpieczenia roszczenia wskazany przez skarżącego – obciążenie nieruchomości obowiązanej hipoteką przymusową – jest dopuszczalny w myśl art. 747 pkt 2 k.p.c. Nie niweczy tego bezsporna okoliczność, że wobec pozwanej spółki nastąpiło otwarcie przyspieszonego postępowania układowego. Słusznie bowiem skarżący wskazuje, że powołany przez spółkę a następnie przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia art. 246 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego nie stoi na przeszkodzie udzieleniu zabezpieczenia w myśl art. 730 k.p.c., a jedynie stanowi przeszkodę do dokonania wpisu hipoteki do księgi wieczystej bez zgody Rady Wierzycieli (art. 129 ust. 1 pkt. 1 Prawa Restrukturyzacyjnego). Odróżnić bowiem trzeba wydanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia w drodze ustanowienia hipoteki przymusowej na nieruchomości dłużnika, od wpisu takiej hipoteki w księdze wieczystej, co wymaga odrębnego postępowania.

Zatem uznając wniosek o zabezpieczenie roszczenia o wynagrodzenie za uzasadniony Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie i na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz w związku z art. art. 753¹ § 1 pkt 2 w związku z art. 753 k.p.c. orzekł o zabezpieczeniu powództwa tj. kwoty wskazanej jako dochodzonego wynagrodzenia za pracę 804.271,08 zł, oddalając zażalenie w pozostałym zakresie (art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

W myśl art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Przy czym, orzeczeniem kończącym postępowania w sprawie jest orzeczenie kończące postępowanie w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Skoro o kosztach postępowania jeszcze w sprawie nie orzekano,

sprawa nadal toczy się przed sądem pierwszej instancji, to do sądu pierwszej instancji będzie należało także orzeczenie o kosztach niniejszego postępowania zabezpieczającego.

Stanowisko powyższe znajduje uzasadnienie w utrwalonej praktyce orzeczniczej, której wyrazem jest także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2011 r., V CZ 77/11 (LEX nr 1147811) wyjaśniające, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zabezpieczającego powinno nastąpić, zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c., w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Niewątpliwie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie wydane w toku jej rozpoznawania postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia, a zatem w takim postanowieniu sąd nie zamieszcza rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego. O wszystkich kosztach postępowania zabezpieczającego, w tym także zażaleniowego, a więc o poniesionych w toku postępowania zabezpieczającego opłatach sądowych i wydatkach oraz kosztach zastępstwa procesowego pełnomocników lub kosztach poniesionych przez samą stronę, sąd rozstrzyga dopiero w orzeczeniu kończącym daną sprawę jako całość, stosując zasady określone w art. 98-107 k.p.c., nie zaś w postępowaniu incydentalnym, jakim jest postępowanie zażaleniowe dotyczące zabezpieczenia.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia.

del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górka